

A Fővárosi Ítéltábla a Huszár-Szabó Ügyvédi Iroda (felperes jogi képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Huszár-Szabó Ildikó ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek, a Bakonyi Ügyvédi Iroda (**alperes jogi képviselőjének címe**, ügyintéző: dr. Bakonyi Imre ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében, a Fővárosi Törvényszék 2018. május 30. napján meghozott 10.G.41.619/2017/48. számú ítélete ellen az alperes részéről 49. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - 2020. február 5. napján megtatott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akképpen változtatja meg, hogy kötelezi az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.000.000 (Négymillió) forintot, valamint ennek ... napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt késedelmi kamatát.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 472.500 (Négyszázhetvenkettőezer-ötszáz) forint első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból álló részperköltséget.

Kötelezi a felperest 3.145.000 (Hárommillió-száznegyvenötezer) forint, az alperest 555.000 (Ötszázötvenötezer) forint első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésére - külön felhívás alapján - a Magyar Állam részére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1]elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 27.500.000 forintot és ezután ... napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8% ponttal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 450.000 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy az államnak külön felhívásra 1.500.000 forint eljárási illetéket is fizessen meg.

[2]elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes ...-ei kezdő időponttal felszámolás hatálya alatt áll. Az alperes ... napjától ... napjáig a felperes tagja volt. A felperes a bankszámlájáról ... napjától ... napja közötti időszakban összesen 27.500.000 forintot utalt át az alperesnek. A felperes felszámolója a volt ügyvezetőket felszólította, hogy igazolják a kifizetés jogalapját és az ezeket alátámasztó iratokat küldjék meg részére.

A felperes évtől kezdődően adófizetési kötelezettségének nem tett eleget, így ... napján 4.143.000 forint adótartozása állt fenn, ami miatt a NAV ...-én végrehajtási eljárást kezdeményezett.

[3]ögzítette, hogy a felszámolás elrendelését megelőző időpontban - ...-án - a jelen perben nem álló ... Kft. mint megrendelő és az alperes mint kivitelező között vállalkozási szerződés jött létre a ...i telephelyű ingatlan ...a tárgyában, amelyhez a ... Kft. 51.257.500 forint + áfa vissza nem térítendő támogatást nyert el, és mellette ugyanilyen összegű önerővel rendelkezett, így az ingatlan ...a projektjének nettó értéke 102.515.000 forint volt.

[4]alperes mint bérbeadó és a ... Kft. mint bérlő között ...-én a ...i telephelyre bérleti szerződés jött létre. A bérbeadó a szerződésben elismerte, hogy a bérlő az ingatlanon jelentős ...i munkát végez.

[5]... Kft. mint engedményező és az alperes mint engedményezett, valamint a felperes mint kötelezett között napján engedményezési szerződés jött létre, ebben a felperes elismerte, hogy a szerződés aláírásakor a ... Kft.-vel szemben 23.500.000 forint tartozása áll fenn, míg a ... Kft. szintén elismerte, hogy az alperessel szemben 23.500.000 forint tartozása áll fenn. A tartozások részletezését a szerződés 1. számú melléklete tartalmazta.

[6]engedményezési szerződés alapján a ... Kft. a felperessel szemben fennálló 23.500.000 forint követelését engedményezte az alperes részére, amit felperes vállalt napjáig alperesnek megfizetni.

[7]felperes elsődleges keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdés b) és 40. § (3) bekezdésére alapítottan támadta a ... és napja közötti átutalásokat, amelyeket ajándékozási szerződésként nevesített. Másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:96. §-a alapján kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy ellenérték nélkül ajándékozás címén az alperesnek, mint a felperes tagja részére átutalással teljesített pénzösszeg kifizetése - az ajándékozási szerződés - annak jóerkölcsbe ütközése miatt semmis. Mindkét kereseti kérelme jogkövetkezményeként a Ptk. 6:112. §-a alapján az eredeti állapot helyreállítását kérte akként, hogy a bíróság kötelezze az alperest 27.500.000 forint felperes részére történő megfizetésére annak késedelmi kamatával együtt.

[8]felperes elsődleges kereseti kérelmének ténybeli alapjaként előadta, hogy a felperes a felszámolási eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztését követően ... és ... között ingyenes szerződést kötött az alperes javára. A kereset határidőben történő benyújtásával kapcsolatban előadta, hogy a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül jöttek létre a szerződések és a ... Bank Zrt. által ...-én megküldött tájékoztató levélből értesült az alperes pénzfelvételeiről, így ehhez képest a Cstv. 40. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül terjesztette elő a megtámadás iránti keresetét. Az adós vagyonából ingyenes elidegenítés - ajándékozási szerződés - történt, és ennek teljesítésekor az alperes a felperes tagja volt, ezért a felek szerződéskötéskori rosszhiszeműségét és az ingyenességet a Cstv. 40. § (3) bekezdése szerint vélelmezni kellett.

[9]ásodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy a jóerkölcsbe ütközés akkor állapítható meg, ha a szerződés annak tartalma, célja vagy joghatása miatt nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik. A felperes bankszámla kivonatai alapján megállapítható, hogy az alperes ingyenes juttatásként, ajándékozás címén kapott összesen 27.500.000 forintot, ami alapján a felperesnél vagyonsökkenés következett be. A felperes a ... évben az adótartozását nem tudta megfizetni, tehát a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben nem a hitelezők elsődleges érdekei szerint járt el, amikor a tagja részére ingyenesen juttatott pénzeszközt, ami nyilvánvalóan a társadalmi jóerkölcsbe ütköző, így a megkötött szerződés jogszabályba ütközik és semmis.

[10]felperes előadta, hogy a ... Kft.-vel szemben a támogatási projekt kapcsán szabálytalansági eljárás folyt, amely megállapította, hogy az alperes által végzett ...i munkák jelentős része nem került elvégzésre, ugyanakkor teljesítési igazolás és számla készült, az elvégzett ...i munkák minőségi hibásak, a ...i munkák elvégzése nem volt igazolt. Az alperes egyéb módon nem tudta igazolni, hogy a kiállított számlák ellenében az ...i munkákat elvégezte, erre vonatkozóan teljesítési igazolást csatolni nem tudott. Ebből a felperes arra következtetett, hogy az alperes a vállalkozási szerződés szerinti munkákat nem végezte el, ezért nem ismerte el, hogy az alperes tényleges munkavégzést teljesített a ... Kft. részére, vagyis a ... Kft.-nek nem állt fenn tényleges tartozása az alperes felé. Azt is vitatta, hogy a ... Kft. bármilyen munkát végzett volna a felperes részére, amely teljesítés alapján a felperesnek tartozása állna fenn a ... Kft. felé, így a felperes által az alperes részére - az engedményezésre tekintettel - kifizetett összeg jogcíme nem volt valós.

[11] Állítása szerint a ... Kft. felé irányuló tényleges pénzmozgás nélkül a felperes saját tagjának fizetett olyan összeget, amelyet az alperes tulajdonosa a felperes követelt a ... Kft.-től. Úgy vélte, hogy a feleket a rosszhiszeműség vezérelte és valójában semmilyen teljesítés nem történt egyik fél irányában sem. A jogügylet célja az volt, hogy a felperes vagyonát csökkenthesse az alperes. Álláspontja szerint az engedményezés alapjául szolgáló jogviszony nem jött létre, mert az alperes a számlák tényleges tartalmát, illetve a teljesítéseket nem igazolta. A támogatási szerződés III.1. pontjában foglalt tétel nem került elvégzésre és az I.8. pontja szerinti munkák csak részben teljesültek, ezért az alperesnek az elvégzett munka arányában a ... Kft. irányába legfeljebb 1.418.040 forint követelése lehetett, így engedményezési szerződést is csak ezen összeg tekintetében köthetett volna.

Előadta, hogy az engedményezési szerződési szerződés alapját képező jogügyletek 2014-ben keletkeztek, míg a keresettel támadott engedményezési szerződés január 25. napján jött létre. A felszámolás elrendelése iránti kérelmet október 8-án nyújtották be, a felperes a kifizetéseket ... napjáig teljesítette, amikor a NAV felé már lejárt tartozása volt, mindezen ismeretekkel az alperesnek rendelkeznie kellett, mivel a felperes tagja volt.

Érvelése szerint az írásbeli engedményezési szerződés (23.500.000 forint) alapjául nem létező jogügyletek szolgáltak, míg a szóbeli engedményezési szerződés (4.000.000 forint) esetében a szerződés létre sem jött.

[12]alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Vitatta, hogy a felperes általi kifizetés ingyenesen történt. Előadta, hogy a ... Kft. és az alperes között napján vállalkozási szerződés jött létre, emellett az alperes mint bérbeadó és a ... Kft. mint bérlő ...-én ingatlan bérleti szerződést kötöttek. Hivatkozott arra, hogy a ...-ei engedményezési szerződést követően több mint két évvel később rendelte el a bíróság a felperes felszámolását. Az engedményezési szerződés értelmében a felperes köteles volt az alperes részére 23.500.000 forintot megfizetni, annak jogcíme a szerződés mellékletéből megállapítható, mivel a táblázatban felsorolásra kerültek a számlák sorszámával és összeggel, amelyeket a ... Kft. nyújtott be a felperes részre, az általa elvégzett ... alkatrész gyártási munkáiról. Ezen munkák teljes összege 23.917.845 forint volt. A követelés

jogcíme tehát vállalkozói szerződésből eredő szállítói tartozás volt. Az engedményezési szerződés három fél között jött létre azért, hogy az egymás közötti fennálló szállítói tartozásokat a legrövidebb úton úgy fizessék ki úgy, hogy a felperes a ... Kft. felé fennálló tartozását közvetlenül az alperes részére teljesíti, mivel az alperesnek követelése állt fenn a ... Kft.-vel szemben. Állította a vállalkozási szerződések nem voltak ingyenesek. A szabálytalansági eljárásban rögzített megállapítások ellenére a ... Kft. részére az alperes szerződésszerűen teljesített, ennek okán ingyenesség, vagy ajándékozás nem volt megállapítható.

Álláspontja szerint ezen pernek nem tárgya annak vizsgálata hogy az alperes és a ... Kft. között létrejött vállalkozási szerződés milyen módon teljesült. A felperes kizárólag azt vitathatja, hogy az általa történt kifizetésnek volt-e jogalapja, ennek körében pedig annak van jelentősége, hogy részére a ... Kft. teljesítette-e a szerződésben szereplő ...i munkákat, vagy sem.

[13]arra, hogy a felperes a szerződések jóerkölcsbe ütközése alátámasztására bizonyítási indítványt nem terjesztett elő és tévesen hivatkozott arra, hogy ajándékozási szerződés jött volna létre a felek között. Az engedményezés három fél között jött létre és az alapul szolgáló jogcímet igazolták a bankszámlakivonatok. Akkor ütközhetne jóerkölcsbe a megállapodás, ha annak fedezetelvonó jellege megállapítható, azonban a ... Kft. követelése akkor keletkeztek a felperessel szemben, amikor a felperes még nem volt csődhelyzetet közvetlenül megelőző állapotban (2014. május és augusztus között). Nem volt olyan hitelező, akinek a kijátszására irányult volna az engedményezési szerződés és a másik törvényi feltétel sem valósult meg, hogy a szerződés az adós vagyonaiban csökkenést eredményezett volna. A visszterhes jogügylet alapján a vállalkozói díj kifizetése nem eredményezhetett vagyonsökkenést. Hangsúlyozta, hogy a felperes olyan szerződést támadott meg, amelynek nem szereplője, mert az engedményezés az engedményező és az engedményes szerződése. Összefoglalva a felperes és a ... Kft. között létrejött a valós vállalkozási szerződés, a vállalkozó pedig szerződés szerint teljesített és jogszerűen tartott igényt a vállalkozói díjra. Az engedményezés nélkül is köteles lett volna a felperes a ... Kft. részére a díjat megfizetni. A vállalkozói díj felperes részére történő esetleges visszafizetése esetén a felperes jogalap nélkül gazdagodna, mert a ... Kft. felé fennálló díjtartozása nem kerülne kiegyenlítésre. Hangsúlyozta, hogy a ... Kft. és az alperes közötti szerződéses jogviszony jelen pernek nem lehet tárgya.

[14]elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta.

Rögzítette, hogy az alperes és a ... Kft. között fennállt több jogviszonyból keletkezett az alperesnek a Kft.-vel szemben a 23.500.000 forint követelése. Az engedményezési szerződés melléklete szerint a négy kibocsátott számla közül kettő a ... Kft. ...i telephelyének, kettő pedig a ...i telephelyének a ...ára vonatkozott. A ...i telephelyre vonatkozó két számlára kiállított teljesítésigazolások a vállalkozási szerződés I/2., I/3., I/8., I/9., II/1., II/5. III/4., míg a másik számla alapján a vállalkozási szerződés I/3., I/4., I/5., illetve I/2., I/6., II/1., II/4., II/5., I/8., III/4., III/5., II/5., illetve I/8. ütemének elvégzését igazolták. A szabálytalansági eljárásban végzett ellenőrzés során történt megállapításokból az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a ... Kft.-vel szembeni követeléseinek fennállását hitelt érdemlően nem igazolta.

Megállapította, hogy az alperes a felperes tagja volt a perbeli időszakban, így a Cstv. 40. § (3) bekezdése szerinti vélelem fennáll. Rögzítette azt is, hogy a kereset a Cstv. 40. § (1) bekezdésében foglalt határidőben lett előterjesztve.

[15]állapítása szerint az alperes az általa hivatkozott számlákhoz teljeskörű teljesítésigazolást nem tudott csatolni, a ... Kft.-vel kötött vállalkozási szerződést nem csatolta, továbbá nem igazolta azt sem, hogy a felperes és a ... Kft. között létrejött-e a szerződés, milyen tartalommal és annak alapján történt-e teljesítés, amennyiben igen, mikor és milyen számra került kiállításra. Érvelése szerint az alperes nem tudta igazolni, hogy a ... Kft. által a felperes felé munkavégzés és teljesítés történt, így a

felperesnek tartozása állt volna fenn. Az alperes a felperesi vitatásra tekintettel az engedményezési szerződés alapján történt átutalások jogcímét igazolni nem tudta, az alperes a számlák tényleges tartalmát, illetve a teljesítéseket nem tárta fel. Az alperesnek ismernie kellett a felperes pénzügyi helyzetét, mivel annak a tagja volt. Az engedményezési szerződés megkötésekor a felperesnek már lejárt tartozása volt a NAV felé és ezt követően teljesítette a kifizetéseket az alperes részére. Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra figyelemmel marasztalta az alperest.

[16]elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, ebben elsődlegesen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (1) bekezdése alapján a felperes keresetének elutasítását kérte, másodlagosan a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdése alapján a támadott ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Jogorvoslati kérelme indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher kiosztásakor az alperest arra kötelezte, bizonyítsa, hogy a felperes, valamint a perben részt nem vevő ... Kft. között érvényes szerződés jött létre, a szerződés mögött teljesítés történt és a ... Kft.-nek valós követelése állt fenn a felperessel szemben. Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárásban is hivatkozott arra, hogy a felperes és a ... Kft. közötti jogviszony okirati bizonyítására nem lehet képes, mert ebben a vállalkozási szerződésben szerződő félként nem vett részt.

Álláspontja szerint a ... Kft. felszámolója által csatolt számlák igazolták, hogy a felperes és a ... Kft. között érvényes vállalkozási szerződés állt fenn az ...i munkák elvégzésére. Ezeket a munkákat a ... Kft. elvégezte, amiről a felperes igazolást állított ki és a számlákat befogadta, majd az engedményezési szerződésben is elismerte ezt a fennálló tartozását.

Előadta, hogy a bíróság bizonyítási teherre vonatkozó felhívására, a per jellegéből adódóan azt tudta bizonyítani, hogy nem fedezetelvonó ingyenes jogügylet jött létre, e körben a szerződés visszterhességét bizonyította, vagyis azt, hogy a felperes és a ... Kft. között vállalkozási szerződés jött létre, a vállalkozó arra vállalt kötelezettséget, hogy bizonyos anyagokat saját eszközeivel, saját gépparkjával és alkalmazottaival megmunkál, a felperes pedig szerződésszerű teljesítés esetén a vállalkozói díjat megfizeti. Ez esetben nem állapítható meg ingyenesség és fedezetelvonó ügylet.

Abban az esetben, ha a felperes ezen vállalkozási szerződés érvényességét vitatta volna, vagy a ... Kft. nem szerződésszerű teljesítésére hivatkozott volna, akkor nem az alperest, hanem a ... Kft.-t kellett volna alperesként perelnie. Kiemelte, hogy a felperes nem vitatta a vállalkozási szerződés érvényességét és azt sem, hogy a ... Kft.-vel szemben számlák szerinti tartozása állt fenn.

A felperes által kötött vállalkozási szerződés vonatkozásában nem állapítható meg a Cstv. 40. § (1) bekezdésének a) pontja, mert az ügylet nem a hitelezők kijátszására irányult, hanem vállalkozási szerződés alapján szerződésszerű teljesítést követően a vállalkozói díj megfizetésére. Vagyonsökkenést nem eredményezett, mert a vállalkozói díjjal arányos teljesítés a felperes javára megtörtént.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétel nem valósult meg, mert a jogügylet ingyenes jellege nem volt megállapítható. Az adós magatartása nem irányult a hitelezők kijátszására, mivel a vállalkozási szerződés időpontjában, illetve az engedményezési szerződés megkötésekor semmilyen módon nem állt a felperes csődhelyzetben, tartozásait ki tudta egyenlíteni, ez abból is látszik, hogy a felszámolási eljárás két év múlva indult meg. Így a hitelezők kijátszására irányuló célzatos magatartás a felperes részéről nem teljesült.

[17]engedményezési szerződést illetően kifejtette, hogy a Ptk. 6:193. § (2) bekezdése értelmében az engedményezési szerződés a ... Kft. valamint az alperes között jött létre. Ezen szerződésben a ... Kft. a felperessel szembeni követelését ruházta át az alperesre. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmére egy olyan szerződést vizsgált, amelynek a felperes nem volt a szereplője.

Az engedményezési szerződésnek a jogkövetkezménye az, hogy az engedményes az engedményező helyébe lép, ez jelen esetben nem eredményezte azt, hogy a jogügylet ingyenessé vált, a követelés továbbra is a vállalkozói díj megfizetése volt.

[18]ásolta, hogy az elsőfokú bíróság a ... Kft. és az alperes közötti jogviszonyt vizsgálta és ítéletét arra alapozta, hogy az alperes nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a ... Kft.-vel fennálló vállalkozási szerződése alapján valós követelése állt fenn. Úgy vélte, hogy amennyiben a ... Kft. és az alperes között ingyenes jogügylet jött volna létre, annak vizsgálata akkor sem lehetne ennek a pernek a tárgya. Ezt a jogviszonyt csak akkor vizsgálhatta volna a bíróság, ha a ... Kft. felperesi oldalon perbe lép és azt állította volna, hogy az alperessel szemben jogszerű tartozása nem áll fenn. A ... Kft. azonban nem állt perben. Az engedményezési szerződés igazolja, hogy a ... Kft. alperessel szembeni tartozását elismerte és azt nem vitatta. A ... Kft. korábbi ügyvezetője **ügyvezető neve** meghallgatásával kívánta igazolni, hogy az alperes követelése valós volt, a mögött tényleges ...i tartalmú teljesítés történt.

Álláspontja szerint a szabálytalansági eljárás nem cáfolja, hogy valós teljesítés történt volna. Attól függetlenül, hogy a ... Kft. a pályázati követelményeket megfelelően teljesítette-e vagy sem, meg lehet állapítani az alperes teljesítését a ... Kft. részére. A pályázati feltételeknek való megfelelés nem azonos az alperes megfelelő teljesítésével.

Azzal érvelt, hogy ha a felperes visszakapná a keresetben érvényesített összeget, jogalap nélkül gazdagodna, figyelemmel arra, hogy a ... Kft.-vel szembeni tartozását így a felperes nem egyenlítette ki, tehát tartozása továbbra is fennállna a ... Kft.-nek az alperessel szemben. Ennek behajtására azonban már nincs lehetőség, mivel a ... Kft. felszámolásának megindítását követően hitelezői igényt az alperes már nem tud érvényesíteni.

[19]alperes fellebbezése részben alapos.

[20]elsőfokú bíróság a döntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem valósított meg, a bizonyítási eljárást a polgári peres eljárás szabályai szerint folytatta le, a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket lényegében helytállóan állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel azonban a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet, ezért eltérő jogi álláspontja miatt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet - az alábbi indokolás kiegészítéssel módosítással - megváltoztatta és a felperes keresetének csak részben adott helyt, ezért az alperes marasztalásának összegét 27.500.000 forintról 4.000.000 forintra leszállította.

[21]másodfokú bíróságnak az alperes jogorvoslati kérelme érdemével kapcsolatban abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségi ok vizsgálatakor az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott-e, amikor a felperes által az alperes részére ... napja és ... napja között történt összesen 27.500.000 forint pénzkifizetés alapjául szolgáló kötelem érvénytelenségét megállapíthatónak találta, ami a felperes keresetének helyt adását eredményezte. Ennek keretében az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes az ingyenességre, ajándékozási jogviszonyra hivatkozva megalapozottan támadta-e a felperes által alperes részére történő pénzáttalásokat.

[22]jogvita elbírálása során a felperesi gazdasági társasággal szembeni fizetésektelenségi eljárás megindításakor (...) hatályban volt Cstv. 40. §-ának rendelkezéseit kellett alkalmazni.

A felszámolási eljárás célja a hitelező követelésének kielégítése az adós vagyonából. Ez elsősorban az adós vagyonának értékesítéséből befolyó pénzeszközök hitelezők közötti felosztásával valósul meg. A hitelezők kielégítési alapjának elvonását eredményező szerződések vagy más jognyilatkozatok megtámadásához a jogalkotó a Cstv. 40. § (1) bekezdésének a)-c) pontjaiban

meghatározott speciális lehetőséget biztosította, amely esetén az eredményes megtámadáshoz a jogügylet érvénytelenségének jogkövetkezményét fűzte. Az eredményes megtámadás következménye, hogy visszajutnak az adós felszámolás hatálya alá tartozó vagyonába mindazok a vagyoni elemek, amelyek a Cstv.-ben meghatározott időszakban kötött szerződések eredményeként kikerültek az adós vagyonából, illetve elmaradt haszonként nem kerültek be a vagyonába.

[23] felperes keresetét a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, e szerint a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éven belül a hitelező vagy az adós nevében a felszámoló a bíróság előtt keresettel megtámadhatja az *adósnak*

a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző két éven belül és azt követően megkötött szerződését, vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, illetve a vagyont terhelő ingyenes kötelezettségvállalás, vagy harmadik személy javára feltűnően aránytalan értékkülönbséggel megkötött visszerthes jogügylet.

[24] Cstv. 40. § (3) bekezdése meghatározta, hogy ha az adós a többségi befolyás alatt álló gazdálkodó szervezettel, továbbá ha a gazdálkodó szervezet a tagjával, vagy vezető tisztségviselőjével, illetve annak hozzátartozójával köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell.

[25] ügyben az alperes a felperes tagja volt, ami azt jelenti, hogy a két társaság közötti szerződés megítélésére a Cstv. 40. § (3) bekezdésében foglaltak irányadóak.

Ez jelen esetben azt a következményt vonta maga után, hogy a vélelemre tekintettel az érintett szerződés visszerthességét az alperesnek kellett bizonyítania. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét teljesítve a 17. sorszámú ...-ei tárgyalás jegyzőkönyvében tájékoztatta az alperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettségéről. Az ítélet tábla álláspontja szerint ezen felhívás körében az elsőfokú bíróság olyan szükségtelen jelen perben nem vizsgálható tények bizonyítására is felhívta az alperest, amelyet az alperes egyrészt nyilvánvalóan nem tudott teljesíteni, másrészt túlmutatnak ezen eljárás keretében eldöntendő kérdésem.

[26] Cstv. 40. § (1) bekezdése szerint lefolytatható megtámadásai per azokra a szerződésekre vonatkozik, ahol az adós köt szerződést vagy tesz jognyilatkozatot. Jelen perben tehát azt a felperesi állítást kellett vizsgálni, hogy a felek között ajándékozási jogügylet keretében történt-e pénzátutalás. A per tárgya nem az engedményezési szerződés érvényessége vagy érvénytelensége megállapítása volt, hanem, hogy az alperes részére teljesített kifizetések valóban ingyenesen történtek-e. Az alperes védekezése okán kellett vizsgálni az engedményezési szerződés mögötti több jogügylet létezését, nem létezését, illetve azt, hogy azok valóságos tartalommal bírtak-e, vagy sem. Amennyiben jelen perben az lett volna megállapítható, amit a felperes állított, miszerint a felperes ellenérték nélkül (ajándék jogcímén) fizetett ... és ... napja között részletekben 27.500.000 forintot az alperesnek, az valóban eredményezhette volna a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ajándékozási szerződés érvénytelenségének megállapítását.

[27] esetben tehát az alperes védekezése folytán vizsgálni kellett a kifizetések alapjául szolgáló engedményezési szerződés mögötti többes jogviszonyt, amelyekből eredő követelések beszámítás útján történő elszámolása eredményezte azt, hogy a felperes megfizette az alperes részére az engedményezési szerződésben meghatározott összeget.

[28]elsőfokú eljárásban helyesen került megállapításra, hogy két követelés állt fenn, az egyik a perben nem álló ... Kft. részéről a felperes irányában, míg a másik az alperesnek a ... Kft. irányába. Az engedményezési szerződésnek ezen jogviszonyok voltak az alapjai, amely jogviszonyból eredő követeléseket a felek követelés átruházással és beszámítással rendeztek. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint elegendő okirati bizonyíték állt rendelkezésre annak a ténynek a megállapításához, hogy a felperes alperes részére történő pénzáttutalása nem ajándékozáson alapult. A ... Kft. és a felperes közötti jogviszonyt igazolta a ... Kft. felszámolója, a felperes részére végzett ...sal kapcsolatos számlák rendelkezésre bocsátásával, míg az alperes és a ... Kft. közötti jogviszony esetében a ...i szerződés és az azzal kapcsolatos számlák, továbbá szabálytalansági eljárás iratai is hitelt érdemlően bizonyították a valós jogviszony létét. Ezen rendelkezésre álló bizonyítékok alapján téves volt az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy nem jött létre vállalkozási, illetve ...i szerződés, illetve hogy azok nem létező jogügyletek voltak.

[29]ítélőtábla tehát nem osztotta az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolását, ami ellentétes volt az általa megállapított tényállással is. Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes védekezése folytán bizonyítást nyert a követelések mögötti jogviszony.

[30]Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

[31]elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a fenti jogszabályi kötelezettségének nem megfelelően tett eleget, mivel az alperes védekezése körében előadott és igazolt tényeket, körülményeket figyelmen kívül hagyta, illetve tévesen értékelte és ennek alapján vont le téves jogi következtetéseit is.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjának megvalósulásához szükséges törvényi tényállási elem az adós vagyonából történő ingyenes elidegenítés, amivel kapcsolatban az alperes - a vélelemre tekintettel fennálló bizonyítási kötelezettsége alapján - tudta bizonyítani, hogy az engedményezési szerződésben szereplő 23.500.000 forintot nem ingyenesen kapta a felperestől, mivel a kifizetés jogosságát az alapul szolgáló visszterhes szerződésekkel igazolta. Azt nem lehetett megállapítani, hogy a felek közötti elszámolás, beszámítás helyes volt-e, illetve a vállalkozási, valamint a ...i megállapodás szerinti teljesítés teljes, illetve megfelelő volt-e. A szerződések kapcsán a követelések összecszerűségének megfelelése, a vállalkozási, illetve ...i megállapodás szerződésszegés vagy bármilyen egyéb okból történő megtámadása folytán csak akkor lett volna vizsgálható, amennyiben a petítm erre irányul és a ... Kft. is perben állt volna.

A követelés-átruházási szerződés a felperes részéről nem volt a Cstv. 40. §-a alapján megtámadható, hiszen a felperes nem volt részese ennek a szerződésnek, a szerződés az alperes és a ... Kft. között jött létre. Mindebből következően a rendelkezésre álló bizonyítékok elegendőek voltak ahhoz, hogy az alperes a 23.500.000 forint vonatkozásában a jogügyleti alapokat, vagyis az ingyenesség ellentétét, a visszterhességet és az ebből eredő gazdasági elszámolást igazolta.

[32]ítélőtábla a bizonyítékok felülmérlegelése eredményeképpen megállapította, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törvényi tényállásban előírt valamennyi feltétel nem teljesült a felperes által támadott kifizetések esetében 23.500.000 forint vonatkozásában, így az érvénytelenség e tekintetben nem volt megállapítható.

[33]engedményezési szerződés összecszerűségében 23.500.000 forint követelés-átruházást tartalmazott, ezért vizsgálni kellett, hogy a felperes keresetében hivatkozott további 4.000.000 forint esetében az alperes bizonyított-e mögöttes jogviszonyt vagy sem. Az ítéltábla megállapította, hogy az alperes

4.000.000 forint esetében nem bizonyította, hogy valamilyen jogcímen alapult a felperes általi kifizetés. A rendelkezésre álló iratokból mindösszesen annyi állapítható meg, hogy a ...-án kelt banki átutaláson az átutalás jogcímeként feltüntetésre került, hogy az „engedményezési szerződés” alapján történt. Ez azonban nem elegendő annak kétséget kizáró bizonyítására, hogy a felperes az alperesnek visszterhesen utalt volna, hiszen ennek alátámasztására további okirati bizonyítékot az alperes nem csatolt. Ezért ezen összeg visszafizetésére kötelezte az ítéltábla az alperest a felperes részére. Az ingyenes elidegenítés jogkövetkezményeként az alperes köteles a felperes felszámolási vagyonába 4.000.000 forint visszafizetésére.

[34]ítélőtábla a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:155. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a tőkeösszeg után járó késedelmi kamat megfizetésére is.

[35]felperes hivatkozott még az ajándékozási szerződés jóerkölcsbe ütközésére. Az ítéltábla megállapította, hogy a peradatokból egyértelműen kitűnő nyilvánvaló semmisségi ok nem volt megállapítható, amit esetlegesen hivatalból a másodfokú bíróságnak észlelnie kellett volna. A felperes által hivatkozott semmisségi ok nem volt megállapítható, mert a szerződést kötő felek szándéka egyértelműen a követelés átruházására és nem ajándékozássra irányult és a pénzkifizetés felperes által állított ingyenessége az alperes által megdöntésre került. Ennek figyelembe vételével az ítéltábla nem tekintette lényeges eljárási szabálysértésnek az elsőfokú bíróság részéről, hogy a felperes által másodlagos kereseti jogcímként megjelölt semmisségi okot nem a megtámadhatósági okot megelőzően vizsgálta. Jelen per megítélése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy nem érvényesült a sorrendiséget meghatározó az az eljárásjogi alapelv, miszerint a semmisségi okok vizsgálata megelőzi a megtámadhatósági ok vizsgálatát.

[36]perköltség megállapítása során az ítéltábla figyelembe vette, hogy a fellebbezést előterjesztő alperes a másodfokú eljárás során 85%-ban pernyertes lett, ezért az első- és másodfokú eljárás során felmerült költségeket a Pp. 239. §-a, valamint a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján - a részleges pervesztességére (85%) tekintettel - a felperes köteles megfizetni az alperes részére, ami összesen 472.500 forint általános forgalmi adót is magába foglaló ügyvédi munkadíjból áll és viselni tartozik saját költségeit is. Az ítéltábla a felperes és alperes jogi képviselőjének díját mérlegeléssel, az elsőfokú eljárásban az alperes részére 382.500 forintban, a felperes javára 67.500 forintban, a másodfokú eljárásban az alperes részére 191.250 forintban, míg a felperes javára 33.750 forintban a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(6) bekezdései, valamint 4/A. §-a alapján határozott meg. Kötelezte továbbá a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés i) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen le nem rótt 3.145.000 forint első- és másodfokú, míg az alperest 555.000 forint első- és másodfokú feljegyzett eljárási illeték állam részére történő megfizetésére.

Budapest, 2020. február 5.

dr. Volein Anna s.k., Kovács Mária s.k., Csányi Terézia Katalin s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

